

[Aksel Larsen.]

Industriforetagenders og Grossisters Agenter kunde rejse rundt i Landet og afslutte Kontrakter med Landbrugerne om Arealer for Saftsukkerroer. Efter min Mening er dette direkte stridende mod al hidtidig Sukkerordning; efter min Mening er det noget lovstridigt, der er sket her, og det bliver ikke mindre lovstridigt, fordi Handelsministeriets Embedsmænd har sanktioneret det. Det er min Opfattelse, at man i hvert Fald maa undersøge Graden af denne Lovstridighed og undersøge, om man bør rejse Tiltale af den ene eller den anden Art mod de paagældende Embedsmænd for at have administreret Lovene forkert eller for at have handlet direkte imod de Love, de var sat til at administrere.

Der bliver nu sat en Stopper for det; i hvert Fald har jeg maattet lade mig berolige af de sagkyndige, der siger, at naar vi faar Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtaget, saa er det hermed en given Ting, at slikt ikke kan forekomme i Fremtiden. Men det er naturligvis ogsaa for mig en Betryggelse, at man samtidig er enig om, at der skal nedsættes et Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer til sammen med Ministeren for Handel, Industri og Søfart at træffe Bestemmelse om, hvordan Sukkeret skal fordeles herhjemme. Dermed har vi dog ikke klaret det væsentlige ved Sukkerordningen. Dette Spørgsmaals Behandling viser imidlertid, paa hvor løst og uforsvarligt et Grundlag der arbejdes her, og det er noget af et Lykke-træf, at Udvalget overhovedet naaede at komme saa vidt til Klarhed over Spørgsmaalet Saftsukkerroerne, at man kunde sikre sig, at denne Sukkerproduktion virkelig kom ind under Lovgivningen, og at Handelsministeriet blev klar over, at det skal den være.

Men saa kommer vi til Hovedsagen i selve Loven. Det er første Gang, jeg har været i Udvalg vedrørende Sukkerordningen, men det er ikke første Gang, jeg har været med til at behandle den. Hvert Aar denne Lov har været til Behandling her i Tinget, har jeg været mit Partis Ordfører, saa længe Tinget og Politiet tillod mig at være her. De Synspunkter, jeg har fremført ved adskillige tidligere Behandlinger — sidst, tror jeg, i 1938, jeg tør ikke svare for, om det ogsaa er sket senere, for der har simpelt hen ikke været Tid til at undersøge det i de Par Dage, der har været til Raadighed —, opretholder jeg helt og fuldt, og disse Synspunkter gaar igen i vort Partis Afsnit af Betænkningen og i de Ændringsforslag, vi stiller.

For mig foreligger det bevist, at saa længe vi har haft en Sukkerordning, er den blevet gennemarbejdet af Folketingsudvalget paa den Maade, at man overhovedet ikke har undersøgt, om den var nødvendig, og overhovedet ikke har undersøgt det økonomiske Grundlag for Sukkerproduktionen her i Landet. Det er aldrig nogen Side faldet Udvalget ind, at man burde kigge lidt paa dette: Hvordan er Sukkerroeaavlernes Vilkaar? Hvordan er Økonomien for Landbruget i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer? Og hvorledes er Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikkers og dets Aktionærers Forhold? Dette burde dog være elementært. Det maa dog være en Forudsætning for, at man overhovedet kan tage Stilling til, om vi skal have en Sukkerordning, og hvordan den skal udformes, og hvad Samfundet skal ofre paa, at Sukkerroerne kan blive betalt.

Jeg har ved tidligere Lejlighed gjort opmærksom paa, at jeg ikke rigtig troede, det skulde være nødvendigt gennem Sukkerordningen at yde Tilskud til Dyrkningen af Sukkerroer. Jeg har gjort opmærksom paa, at foruden de 8 Mill. Kr., tror jeg det var, som man gennem Sukkerordningen skaffede før Krigen, og som man derpaa fordelte til Dyrkerne og Sukkerfabrikkerne Aktionærer, opkræver Samfundet gennem Sukkeret en Snes Millioner i indirekte Beskatning. Det er jo ogsaa en Fordyrelse af Sukkeret, og hvis man lod være med det, kunde man skaffe langt billigere Sukker frem, samtidig med at man sikrede sig, at der blev rimelige Forhold for Dyrkerne, for Arbejderne i Roemarkerne, for Fabrikkerne o. s. v. Jeg har talt for døde Øren.

Nu har jeg forsøgt at faa oplyst, hvorledes det ligger med det økonomiske Grundlag for Sukkerproduktionen her i Landet. Jeg har stillet nogle Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister. Jeg vidste godt, at med det Tempo, hvori det hele skulde foregaa, var der meget ringe Chance for, at han kunde sørge for, at de blev blot tilnærmelsesvis besvaret, og at jeg nu kritiserer, at de ikke er blevet det, skal ikke opfattes som en Bebrejdelse til den højtærede Minister personlig og heller ikke til hans Ministerium, for det var simpelt hen umuligt paa den korte Tid; men det skal nævnes her, for naar saadanne Ting ikke foreligger og ikke kan foreligge oplyst, før Folketinget faar Sagen til anden Behandling, maa enhver give mig Ret i, at der er noget galt. Jeg har ønsket en Undersøgelse af, hvorledes det er med Landbrugets Rentabilitet i Sukkerroeeegnene, sammenlignet med andre Eg-